Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 14 februari 2012 *

”Statligt stöd — Av Republiken Frankrike anmält omstruktureringsstöd till en tillverkare av stora hushållsapparater — Villkorat beslut enligt vilket stödet förklaras förenligt med den gemensamma marknaden — Uppenbart oriktiga bedömningar — Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter”

I de förenade målen T-115/09 och T-116/09,

**Electrolux AB**, Stockholm (Sverige), företrätt av advokaterna F. Wijckmans och H. Burez,

sökande i mål T-115/09,

**Whirlpool Europe BV**, Breda (Nederländerna), inledningsvis företrätt av advokaterna F. Tuytschaever och B. Bellen, därefter av H. Burez och F. Wijckmans,

sökande i mål T-116/09,

mot

**Europeiska kommissionen**, företrädd av L. Flynn och C. Giolito, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

**Republiken Frankrike**, inledningsvis företrädd av G. de Bergues och A.-L. Vendrolini, därefter av G. de Bergues och J. Gstalter, samtliga i egenskap av ombud,

och av,

**Fagor France SA**, Rueil-Malmaison (Frankrike), företrätt av advokaterna J. Derenne och A. Müller-Rappard,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2009/485/EG av den 21 oktober 2008 om det statliga stöd C 44/07 (ex N 460/07) som Frankrike planerar att genomföra till förmån för företaget FagorBrandt (EUT L 160, 2009, s. 11), meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová samt domarna K. Jürimäe (referent) och M. van der Woude,

* Rättegångsspråk: engelska.

justitiesekreterare: handläggaren V. Nagy,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 29 juni 2011,

följande

## Dom

### Bakgrund till tvisten

1 Sökanden i mål T-115/09, Electrolux AB, och sökanden i mål T-116/09, Whirlpool Europe BV (nedan kallad Whirlpool), är båda verksamma inom tillverkning och försäljning av stora hushållsapparater. Electrolux och Whirlpool (nedan tillsammans kallade sökandena) är konkurrenter till Fagor France SA (nedan kallat FagorBrandt).

2 Den 21 oktober 2008 antog Europeiska gemenskapernas kommission beslut 2009/485/EG om det statliga stöd C 44/07 (ex N 460/07) som Frankrike planera[de] att genomföra till förmån för företaget FagorBrandt (EUT L 160, 2009, s. 11) (nedan kallat det angripna beslutet).

3 Det angripna beslutet består av sju delar. I den första delen, med rubriken ”Förfarande”, påpekade kommissionen inledningsvis att Republiken Frankrike genom skrivelse av den 6 augusti 2007 anmälde omstruktureringsstödet till förmån för FagorBrandt (nedan kallat det aktuella stödet) till kommissionen. Kommissionen anger vidare att den meddelade Republiken Frankrike den 10 oktober 2007 att den inledde förfarandet enligt artikel 88.2 EG. Beslutet att inleda förfarandet (nedan kallat beslutet om inledande) har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 275, 2007, s. 18). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på det aktuella stödet. Kommissionen mottog, förutom synpunkterna från FagorBrandt, även synpunkter från två av dess konkurrenter, dels Electrolux, dels ett företag som önskade vara anonymt (nedan kallat det andra klagandebolaget) (skälen 1–5 i det angripna beslutet).

4 I den andra delen av beslutet, med rubriken ”Beskrivning”, konstaterade kommissionen bland annat att det aktuella stödet utgörs av ett omstruktureringsstöd som uppgår till ett belopp om 31 miljoner euro och kommer från det franska ministeriet för ekonomi, finanspolitik och sysselsättning. I beslutet angavs även att FagorBrandt ingår indirekt i Fagor Electrodomésticos S. Coop (nedan kallat Fagor), ett kooperativ bildat enligt spansk rätt. Fagor ingår i sin tur i en grupp av kooperativ som heter Mondragón Corporación Cooperativa. Enligt kommissionen omsatte FagorBrandt 903 miljoner euro år 2007. FagorBrandt är verksamt inom de tre stora produktfamiljerna av hushållsapparater, nämligen tvätt, kyl och frys samt matlagning (skälen 6–9 i det angripna beslutet).

5 Kommissionen räknade i den tredje delen av beslutet, med rubriken ”Skäl till att förfarandet inleds”, upp de fem skäl som föranlett kommissionen att anta beslutet om inledande. För det första ansåg kommissionen att det kunde finnas en risk för att förbudet mot omstruktureringsstöd till nybildade företag kringgås, ett förbud som föreskrivs i punkt 12 i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2, nedan kallade riktlinjerna), mot bakgrund av att FagorBrandt hade bildats i januari 2002. För det andra fanns det en risk för att skyldigheten att betala tillbaka det stöd som FagorBrandt beviljats enligt den ordning med skattebefrielse för vinster som getts detta företag enligt artikel 44 septies i den allmänna franska lagen om skatter (*code général des impôts*) (nedan kallat stöd 44 septies) – vilket stöd kommissionen i beslut 2004/343/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter (EUT L 108, 2004, s. 38) hade beslutat skulle återkrävas – skulle kringgås. För det tredje hyste kommissionen tvivel vad gäller FagorBrandts långsiktiga lönsamhet. Kommissionen önskade i detta avseende dels preciseringar vad gäller den

beräknade ökningen av omsättningen med 20 procent för år 2007 i förhållande till år 2006, dels att FagorBrandt skulle förklara hur det olagliga stöd som dess italienska dotterbolag (Fagor Brandt Italia) hade erhållit (nedan kallat det italienska olagliga stödet) skulle återbetalas. För det fjärde hyste kommissionen även tvivel huruvida kompensationsåtgärderna inom ramen för omstruktureringsplanen var tillräckliga. För det femte hyste kommissionen tvivel huruvida FagorBrandts egna bidrag kunde uppfylla villkoren i artiklarna 43 och 44 i riktlinjerna. Kommissionen preciserade att de franska myndigheterna inte inkluderat återbetalningen av stöd 44 septies i kostnaderna för omstruktureringen. De franska myndigheterna hade heller inte visat varifrån vissa belopp som bokförts som FagorBrandts egna bidrag kom (skälen 11–16 i det angripna beslutet).

6 I den fjärde och den femte delen av det angripna beslutet, med rubrikerna ”Synpunkter från berörda parter” respektive ”Kommentarer från Frankrike”, angav kommissionen skälen till att Electrolux och det andra klagandebolaget anser att villkoren i riktlinjerna inte är uppfyllda i det aktuella fallet, bland annat därför att det aktuella stödet snedvrider konkurrensen, inte begränsas till vad som är absolut nödvändigt och kunde användas till att kringgå skyldigheten att återbetala tidigare stöd som kommissionen har förklarat olagliga. Kommissionen angav vidare att Republiken Frankrike och FagorBrandt hade gjort gällande att den sistnämnda uppfyllde samtliga villkor i riktlinjerna för att få del av det aktuella stödet (skälen 17–33 i det angripna beslutet).

7 I den sjätte delen av det angripna beslutet, med rubriken ”Bedömning av stödet”, konstaterade kommissionen för det första att ingen av parterna bestritt att det aktuella stödet utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG (skäl 34 i det angripna beslutet).

8 Kommissionen fann för det andra att det aktuella stödet endast kan prövas mot bakgrund av riktlinjerna, vilket varken Republiken Frankrike eller berörda parter i det administrativa förfarandet har bestritt (skälen 35 och 36 i det angripna beslutet).

9 För det tredje prövade kommissionen huruvida FagorBrandt var berättigat till omstruktureringsstöd enligt riktlinjerna. Kommissionen fann dels att FagorBrandt uppfyllde villkoren i punkterna 11 och 13 i riktlinjerna, eftersom dess ekonomiska svårigheter var för svåra för att kunna finansieras av Fagor, dels att det framgick av den ekonomiska analysen av FagorBrandt, vilken gjorts i januari 2002, att detta företag inte kunde anses ha befunnit sig i svårigheter under dess första tre år (skälen 37–43 i det angripna beslutet).

10 För det fjärde angav kommissionen att FagorBrandts ekonomiska svårigheter i allt väsentligt inte härrör från återbetalningen av stöd 44 septies och att företaget därför är berättigat till omstruktureringsstöd. Kommissionen anmärkte vidare att ingenting hindrade att det aktuella stödet i enlighet med domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95 P, TWD mot kommissionen (REG 1997, s. I-2549), punkterna 25 och 26 (nedan kallad domen i målet Deggendorf), skulle skjutas upp till dess stöd 44 septies återkrävts (skälen 44–50 i det angripna beslutet).

11 För det femte granskade kommissionen omstruktureringsplanen och drog slutsatsen att denna gjorde det möjligt att återställa företagets långsiktiga lönsamhet. Kommissionen angav härvid bland annat att FagorBrandts omsättning hade ökat under 2007, inte med 20 procent som företaget hade räknat med i omstruktureringsplanen men med 16 procent. Den angav vidare, vad avser den omständigheten att det i omstruktureringsplanen inte angavs på vilket sätt FagorBrandt skulle hantera återbetalningen av det italienska olagliga stödet, att de franska myndigheterna förklarat att återkravet av detta stöd inte skulle påverka koncernens ekonomiska ställning. Härvid angavs att återbetalningen av detta stöd sannolikt skulle uppgå till mindre än en miljon euro. Kommissionen fann i detta avseende, samtidigt som den underkände de argument som framförts av det andra klagandebolaget under det administrativa förfarandet, att de ytterligare kompensationsåtgärder som föreslagits av Republiken Frankrike sedan beslutet om inledande antagits inte utgjorde ett hinder för FagorBrandt att återfå sin lönsamhet även om de försvagar företaget (skälen 51–71 i det angripna beslutet).

12 För det sjätte påstod kommissionen att det aktuella stödet visserligen gav upphov till en snedvridning av konkurrensen men att de negativa följderna därav ändock var begränsade, av flera skäl. För det första hade FagorBrandt en marknadsandel om högst 5 procent i Europa. Den samlade marknadsandelen för Fagor och FagorBrandt uppgick till högst 8 procent i Europa. Fyra av deras konkurrenter hade dessutom marknadsandelar om 10 procent eller mer. Det aktuella stödet utgjorde vidare mindre än 4 procent av FagorBrandts omsättning i Europa. Mot bakgrund av att det aktuella stödet skulle få negativa verkningar på handeln mellan medlemsstaterna skulle reella, icke försumbara men trots det begränsade, kompensationsåtgärder vara nödvändiga. Kommissionen ansåg därvidlag att stängningen av fabriker vid två platser i Frankrike inte kunde betraktas som kompensationsåtgärder. Däremot kunde enligt kommissionen avyttringen av FagorBrandts dotterbolag Brandt Components i mars 2004 betraktas som en kompensationsåtgärd. Kommissionen angav emellertid att denna åtgärd ensam var otillräcklig och att det därför var nödvändigt att granska de ytterligare kompensationsåtgärder som föreslagits av franska myndigheter. Kommissionen fann att åtgärden att upphöra att saluföra kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette under fem år var att föredra framför ett avyttrande av nämnda varumärke. Kommissionen drog härvidlag slutsatsen att åtgärden att upphöra att saluföra nämnda produkter under fem år och avyttringen av dotterbolaget Brandt Components gjorde det möjligt att undvika en överdriven snedvridning av konkurrensen i den mening som avses i punkterna 38–40 i riktlinjerna (skälen 72–95 i det angripna beslutet).

13 För det sjunde, vad gäller kravet att stödbeloppet och stödnivån begränsas till vad som är absolut nödvändigt i enlighet med punkterna 43–45 i riktlinjerna, påpekade kommissionen att den i skäl 44 i beslutet om inledande angett två tveksamheter i detta avseende. De franska myndigheterna tog upp dessa tvivel i sina synpunkter på beslutet om inledande. För det första utgörs den aktuella stödmottagarens egna bidrag av banklån på marknaden, med ett belopp som uppgår till mellan 30 och 35 miljoner euro och med en säkerhet i form av lagret av färdigställda varor. För det andra skulle återbetalningen av stöd 44 septies, som uppgår till ett belopp om mellan 25 och 30 miljoner euro inklusive ränta, ha bokförts i omstruktureringsplanen. Även om återbetalningen av stödet inklusive ränta skulle ha räknats med som en omstruktureringskostnad, skulle inte stödmottagarens egna bidrag ha minskats till en nivå under det tröskelvärde på 50 procent som krävs enligt punkt 44 i riktlinjerna. Det är även kommissionens uppfattning att koncernen kommer att vara skuldsatt i betydande omfattning efter det att det aktuella stödet beviljats och omstruktureringen avslutats (skälen 96–104 i det angripna beslutet).

14 I den sjunde delen av det angripna beslutet, med rubriken ”Slutsatser”, fann kommissionen att stödet kunde förklaras förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att vissa villkor uppfylls.

15 Artikeldelen i det angripna beslutet har följande lydelse:

*”Artikel 1*

Det statliga stöd som Frankrike planerar att genomföra till förmån för företaget FagorBrandt, till ett belopp av 31 miljoner euro, är förenligt med den gemensamma marknaden på de villkor som anges i artikel 2.

*Artikel 2*

1. De franska myndigheterna ska skjuta upp betalningen av det stöd till FagorBrandt som anges i artikel 1 i detta beslut så länge FagorBrandt inte har återbetalat det oförenliga stöd som avses i beslut 2004/343/EG.

2. FagorBrandts omstruktureringsplan, som Frankrike översände till kommissionen den 6 augusti 200[7], ska genomföras till fullo.

3. FagorBrandt ska upphöra att saluföra kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette under fem år. Denna period ska inledas senast sju månader efter det datum då detta beslut anmäldes.

4. För att se till att villkoren i punkterna 1–3 i denna artikel följs ska Frankrike genom årliga rapporter underrätta kommissionen om hur omstruktureringen av FagorBrandt fortskrider, om återbetalningen av det oförenliga stöd som beskrivs i punkt 1, om betalningen av det förenliga stödet och om genomförandet av de kompenserande åtgärderna.

*Artikel 3*

Frankrike ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

*Artikel 4*

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.”

## Förfarandet och parternas yrkanden

16 Genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 24 mars 2009 väckte sökandena talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet i målen T-115/09 respektive T-116/09.

17 Genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 juni 2009 begärde sökandena att kommissionen, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler, skulle föreläggas att förete nio handlingar eller kategorier av handlingar till vilka kommissionen hänvisat i sina svaromål i målen T-115/09 och T-116/09.

18 Genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 juli 2009 ansökte Republiken Frankrike och FagorBrandt om att få intervenera till stöd för kommissionen i målen T-115/09 och T-116/09.

19 Genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 juli 2009 yttrade sig kommissionen över sökandenas ovan i punkt 17 nämnda begäran om editionsföreläggande. Kommissionen motsatte sig denna begäran.

20 Genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 24 augusti 2009 begärde Electrolux i sina yttranden över de ovan i punkt 18 nämnda interventionsansökningarna att vissa sifferuppgifter i bilaga 15 till dess ansökan skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till FagorBrandt och Republiken Frankrike, eftersom dessa uppgifter inte var offentliga och var av strategisk betydelse för Elektrolux.

21 Genom beslut av den 22 september 2009 biföll ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning Republiken Frankrikes och FagorBrandts interventionsansökningar i målen T-115/09 och T-116/09. I dessa beslut slogs det fast att eftersom ansökningarna inkom efter utgången av den tidsfrist på sex veckor som avses i artikel 115.1 i rättegångsreglerna, har Republiken Frankrike och FagorBrandt de rättigheter som föreskrivs i artikel 116.6 i dessa rättegångsregler.

22 Genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 september 2009 ansökte FagorBrandt om tillgång till handlingarna i målen T-115/09 och T-116/09 samt om att få kopior eller utdrag av dessa handlingar med undantag av sådana handlingar som var föremål för konfidentiell behandling.

23 Genom beslut av den 7 oktober 2009 avslog ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning de ovan i punkt 22 nämnda ansökningarna, i enlighet med artikel 116.6 i rättegångsreglerna.

24 Genom skrivelser som inkom till tribunalens kansli den 1 juni 2010 anförde sökandena en ny omständighet som bestod i ett pressmeddelande från kommissionen av den 5 maj 2010, i vilket kommissionen bland annat angav att den inte fått ”tillräckliga bevis” för att kunna slå fast att FagorBrandt denna dag hade återbetalat stödet 44 septies. Kommissionen yttrade sig över nämnda skrivelse den 22 juni 2010.

25 Till följd av att tribunalens avdelningar hade fått en ny sammansättning förordnades referenten att tjänstgöra på fjärde avdelningen. Förevarande mål tilldelades följaktligen denna avdelning.

26 Sedan parterna getts tillfälle att yttra sig förenades målen T-115/09 och T-116/09 vad gäller det muntliga förfarandet och domen, genom beslut meddelat den 5 maj 2011 av ordföranden på tribunalens fjärde avdelning i enlighet med artikel 50 i tribunalens rättegångsregler. Dessutom beviljades Electrolux begäran om konfidentiell behandling av vissa handlingar med avseende på Whirlpool.

27 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (fjärde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och ställde skriftligen, som en processledningsåtgärd enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, skriftliga frågor till parterna och anmodade kommissionen att förete vissa handlingar. Parterna efterkom respektive anmodan inom den föreskrivna fristen.

28 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 29 juni 2011.

29 Sökandena har yrkat att tribunalen ska:

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

30 Kommissionen har, med stöd av Republiken Frankrike och FagorBrandt, yrkat att tribunalen ska:

— ogilla talan i båda målen,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Rättslig bedömning**

31 Sökandena har anfört två grunder till stöd för sin talan i respektive mål.

32 Sökandena har med sin första grund gjort gällande att villkoren för att ett omstruktureringsstöd ska kunna förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden inte är uppfyllda i det aktuella fallet. Grunden består av åtta delar. Enligt sökandena har följande villkor och principer åsidosatts. För det första engångsprincipen, som den anges i punkterna 5 och 72–77 i riktlinjerna. Denna princip innebär att omstruktureringsstöd inte kan ges inom tio år från det att ett sådant stöd beviljats. För det andra, villkoret i enlighet med punkt 8 i riktlinjerna, att ett omstruktureringsstöd inte får ges för att på konstgjord väg hålla liv i ett företag som verkar inom en sektor med långsiktig strukturell överkapacitet. För det tredje villkoret i punkt 23 i riktlinjerna, enligt vilket kommissionen ska beakta tidigare olagligt stöd som inte återkrävts vid granskningen av ett omstruktureringsstöd. För det fjärde det i punkt 33 i riktlinjerna föreskrivna villkoret att mottagaren av omstruktureringsstöd måste vara ett företag i svårigheter. För det femte det villkor som anges i punkt 12 i riktlinjerna att stödmottagaren inte får vara ett nystartat företag. För det sjätte villkoret att omstruktureringsplanen ska göra det möjligt att återställa stödmottagarens långsiktiga lönsamhet i enlighet med punkterna 34 och 35 i riktlinjerna. För det sjunde villkoret i punkterna 38–40 i riktlinjerna, enligt vilket kompensationsåtgärder ska vara proportionerliga i förhållande till den snedvridning av konkurrensen

som stödet ger upphov till. För det åttonde villkoret i punkt 43 i riktlinjerna som innebär att omstruktureringsstöd ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att den koncern FagorBrandt ingår i måste ge ett reellt eget bidrag.

33 Sökandena har med sin andra grund gjort gällande att kommissionen i det angripna beslutet i flera avseenden har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 253 EG. Sökandena har delat upp denna grund i tre delar. Enligt Electrolux har för det första kommissionen underlåtit att pröva frågan huruvida det finns en strukturell överkapacitet på marknaden, trots att Electrolux under det administrativa förfarandet upplyst kommissionen om att det finns en sådan överkapacitet. Whirlpool anser för sin del att kommissionen borde ha förklarat varför den inte funnit det nödvändigt att minska snedvridningen av konkurrensen i andra medlemsstater än Frankrike. För det andra anser sökandena att kommissionen har underlåtit att ange varför den fann att det egna bidraget från den koncern som FagorBrandt ingår i var på en tillfredsställande nivå då den var på högsta möjliga nivå. De anser för det tredje att kommissionen i det angripna beslutet borde ha angett varför det inte var nödvändigt att pröva hur återbetalningen av stödet 44 septies skulle påverka FagorBrandts långsiktiga lönsamhet.

34 Kommissionen har, med stöd av Republiken Frankrike och FagorBrandt, bestritt de båda grunderna.

35 Tribunalen finner det utrett att – i likhet med vad kommissionen påpekade i skäl 36 i det angripna beslutet – frågan huruvida ett omstruktureringsstöd är förenligt med den gemensamma marknaden ska prövas mot bakgrund av artikel 87.3 c EG. Tribunalen kommer härvidlag inledningsvis att erinra om vilka bestämmelser som är tillämpliga vid kommissionens skönsmässiga bedömning vid granskningen av huruvida ett omstruktureringsstöd är förenligt med den gemensamma marknaden samt tribunalens prövningsrätt på detta område. Tribunalen kommer vidare att först pröva den första grundens sjunde del.

*Tillämpliga bestämmelser vid kontroll av omstruktureringsstöd*

36 För det första kan enligt artikel 87.3 c EG ett stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, anses som förenligt med den gemensamma marknaden.

37 Enligt fast rättspraxis har kommissionen vid tillämpningen av artikel 87.3 c EG en långtgående befogenhet att göra en skönsmässig bedömning vars utövande inbegriper komplicerade ekonomiska och sociala bedömningar som ska ske med hänsyn till gemenskapen som helhet (domstolens dom av den 24 februari 1987 i mål 310/85, Deufil mot kommissionen, REG 1987, s. 901, punkt 18, av den 29 april 2004 i mål C-372/97, Italien mot kommissionen, REG 2004, s. I-3679, punkt 83, förstainstansrättens dom av den 15 juni 2005 i mål T-349/03, Corsica Ferries France mot kommissionen, REG 2005, s. II-2197, punkt 137).

38 Kommissionen kan vidare fastställa vägledande regler för hur den ska utöva sin befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar genom att anta sådana rättsakter som riktlinjerna för företag i svårigheter, förutsatt att de innehåller bestämmelser om den inriktning som institutionen avser att följa och att de inte avviker från normerna i fördraget (se förstainstansrättens dom av den 30 januari 2002 i mål T-35/99, Keller och Keller Meccanica mot kommissionen, REG 2002, s. II-261, punkt 77 och där angiven rättspraxis).

39 Vad avser begreppet omstruktureringsstöd framgår det av punkterna 16 och 17 i riktlinjerna att kommissionen anser att syftet med ett sådant stöd är att återupprätta ett företags långsiktiga lönsamhet, till skillnad från undsättningsstöd som utgörs av ett tillfälligt stöd och som avser åtgärder som ska genomföras omgående.

40 För det andra framgår det av fast rättspraxis att domstolsprövningen av hur kommissionen utövat sin befogenhet att enligt artikel 87.3 c EG göra en skönsmässig bedömning ska begränsas till en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de uppgifter om faktiska omständigheter som har lagts till grund för det ifrågasatta beslutet är materiellt riktiga, att det inte skett någon felaktig rättstillämpning, att bedömningen av de faktiska omständigheterna inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 13 februari 2003 i mål C-409/00, Spanien mot kommissionen, REG 2003, s. I-1487, punkt 93, och domen i det ovan i punkt 37 nämnda målet Corscia Ferries France mot kommissionen, punkt 138 och där angiven rättspraxis). Det ankommer däremot inte på tribunalen att ersätta beslutsfattarens ekonomiska bedömning med sin egen (förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, British Airways m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-2405, punkt 79, och domen i det ovan i punkt 37 nämnda målet Corscia Ferries France mot kommissionen, punkt 138).

41 Det ankommer vidare på tribunalen att bedöma om de krav som kommissionen har ålagt sig själv, såsom de anges i riktlinjerna, är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 38 nämnda målet Keller och Keller Meccanica mot kommissionen, punkt 77 och där angiven rättspraxis).

42 Det ankommer däremot inte på unionsdomstolen att ta kommissionens roll och att i dess ställe utföra en undersökning som denna inte vid något tillfälle utfört, eller att bedöma vilka slutsatser kommissionen skulle ha dragit av en sådan undersökning (förstainstansrättens dom av den 1 juli 2008 i mål T-266/02, Deutsche Post mot kommissionen, REG 2008, s. II-1233, punkt 95, se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 16 september 2004 i mål T-274/01, Valmont mot kommissionen, REG 2004, s. II-3145, punkt 136).

43 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som respektive talan ska prövas.

*Den första grundens sjunde del: Åsidosättande av punkterna 38–40 i riktlinjerna, då kompensationsåtgärderna inte är proportionerliga i förhållande till den snedvridning av konkurrensen som det aktuella stödet ger upphov till*

44 Vad avser vidtagande av kompensationsåtgärder vid beviljande av omstruktureringsstöd ska det erinras om att punkterna 38–40 i riktlinjerna avser att ”förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen”. Enligt dessa bestämmelser, och i likhet med vad kommissionen har påpekat i sina skrivelser, ska kompensationsåtgärder för det första vidtas för att de negativa effekterna som ett omstruktureringsstöd kan ha för konkurrensen och handeln ska begränsas (punkt 38 i riktlinjerna). Dessa åtgärder ska för det andra vara lämpliga, det vill säga inte leda till en försämring av marknadsstrukturen (punkt 39 i riktlinjerna). De ska för det tredje stå i proportion till de snedvridande effekterna av stödet. De bör därvidlag särskilt vidtas på marknader där företaget kommer att ha en betydande ställning på marknaden efter omstruktureringen. Dessa åtgärder ska vidare, vare sig de vidtas före eller efter det att stödet beviljas, utgöra en integrerad del av omstruktureringsplanen. Åtgärderna ska slutligen inte utgöras enbart av avskrivningar och nedläggning av förlustbringande verksamhet, eftersom de då inte innebär en minskning av det aktuella företagets kapacitet eller marknadsnärvaro (punkt 40 i riktlinjerna).

45 Sökandena har anmärkt att enligt punkterna 38 och 40 i riktlinjerna ska kompensationsåtgärderna stå i proportion till de snedvridande effekterna av ett omstruktureringsstöd och vidtas på den marknad respektive de marknader där företaget kommer att ha en betydande ställning efter omstruktureringen. Sökandena har gjort tre huvudsakliga invändningar i detta avseende. De har med sin första invändning hävdat att de kompensationsåtgärder om vilka kommissionen beslutat är otillräckliga mot bakgrund av den betydande ställning som FagorBrandt har på marknaden. Med sin andra invändning har sökandena gjort gällande att avyttringen av Brandt Components inte är en lämplig kompensationsåtgärd. Med sin

tredje invändning har sökandena hävdat att åtgärden att upphöra att saluföra kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette under fem år, mot bakgrund av den snedvridning som skapas på den aktuella marknaden, inte utgör någon proportionerlig kompensationsåtgärd.

46 Kommissionen har bestritt de tre invändningarna.

47 I förevarande fall har kommissionen i skälen 80 och 81 i det angripna beslutet påpekat att åtgärden att stänga två av FagorBrandts fabriker inte utgjorde kompensationsåtgärder, eftersom det var fråga om nedläggning av förlustverksamheter. Kommissionen fann därefter, i skälen 82 och 83 i det angripna beslutet, med avseende på avyttringen av Brandt Components, följande:

”82. I mars 2004 avyttrade företaget följaktligen sitt dotterbolag Brandt Components (Nevers-fabriken) till den österrikiska gruppen ATB för [2–5] miljoner euro. Det rör sig därför varken om en avskrivning i räkenskaperna … eller om en nedläggning av en verksamhet. Denna åtgärd är därför inte undantagen ovannämnda bestämmelse i punkt 40 i … riktlinjerna. Den verksamhet som avyttrades i mars 2004 … hade 2003 en omsättning på [25–45] miljoner euro – motsvarande [2–5] [procent] av företagets omsättning 2003 – och omfattade [250–500] anställda – motsvarande [5–10] [procent] av företagets personal. Verksamheten omfattade konstruktion, utveckling, tillverkning och saluföring av elmotorer för tvättmaskiner. Avyttringen har därför lett till minskad närvaro för företaget på tvättmaskinsmarknaden.

83. Samtidigt som kommissionen accepterar att denna åtgärd utgör en kompenserande åtgärd anser den inte att denna i sig själv kan uppväga de negativa effekter av [det aktuella] stödet som tidigare beskrivits. Kommissionen konstaterar framför allt att denna åtgärd inte minskar FagorBrandts närvaro på marknaden för stora hushållsapparater …, som är den viktigaste marknad där FagorBrandt fortfarande finns kvar.”

48 Fotnot nr 32 i det angripna beslutet, till vilken skäl 83 i beslutet hänvisar, har följande lydelse:

”De franska myndigheterna anger att Brandt Components verksamhet gjorde det möjligt för företaget att dra fördel av en stark integration av tillverkningen av kvalitetstvättmaskiner, där FagorBrandt-gruppen historiskt sett är stark. Enligt de franska myndigheterna är denna typ av integration framför allt lämpad för nyskapande produkter eller produkter som kräver särskild expertis och praktiseras av de stora aktörerna inom sektorn (exempelvis BSH eller Miele). Kommissionen konstaterar emellertid att utöver ovanstående påståenden har de franska myndigheterna inte presenterat uppgifter som gör det möjligt för kommissionen att säkert fastställa – och än mindre att kvantifiera denna effekt – att avyttringen av Brandt Components kommer att minska FagorBrandts möjlighet att utveckla konkurrenskraftiga tvättmaskiner och därför kommer att minska FagorBrandts närvaro på marknaden för tvättmaskiner. Kommissionen kan därför inte anse att avyttringen av Brandt Components har en reell effekt på marknaden för stora hushållsapparater.”

49 Det framgår således av skälen 82 och 83 i det angripna beslutet samt av fotnot nr 32 i detsamma att kommissionen ansåg att avyttringen av Brandt Components kunde betraktas som en kompensationsåtgärd, eftersom det varken rörde sig om en ”avskrivning i räkenskaperna” eller om en ”nedläggning av en verksamhet” och att den lett till minskad närvaro för företaget på tvättmaskinsmarknaden. Samtidigt ansåg kommissionen att nämnda kompensationsåtgärd inte minskade FagorBrandts närvaro på den huvudsakliga marknad som företaget var verksamt på, nämligen marknaden för stora hushållsapparater, vilket medförde att åtgärden ensam inte var tillräcklig för att begränsa den snedvridning av konkurrensen som det aktuella stödet lett till.

50 Det är mot bakgrund av ovan i punkterna 47–49 gjorda konstateranden som tribunalen kommer att pröva sökandenas andra invändning. Enligt denna invändning gjorde kommissionen en oriktig bedömning när den fann att avyttringen av Brandt Components var en lämplig kompensationsåtgärd.

51 Det är för det första utrett att avyttringen av Brandt Components ägde rum i mars 2004 och att Republiken Frankrike anmälde det aktuella stödet till kommissionen den 6 augusti 2007, det vill säga nästan tre och ett halvt år efter avyttringen. Det kan således påpekas att Republiken Frankrike visserligen, i likhet med vad kommissionen har anmärkt, ansåg att avyttringen av Brandt Components utgjorde en integrerad del av den omstruktureringsplan som anmälts till kommissionen. Denna åtgärd hade, i likhet med vad sökandena har hävdat, när den antogs i mars 2004 emellertid inte till syfte – och kunde inte ha någon sådan verkan – att minska den snedvridning av konkurrensen som det stöd Republiken Frankrike planerade genomföra och som anmäldes till kommissionen den 6 augusti 2007 skulle ge upphov till.

52 Kommissionen har, med stöd av FagorBrandt, gjort gällande att det framgår av domen i det ovan i punkt 37 nämnda målet Corsica Ferries France mot kommissionen (punkt 225) att en kompensationsåtgärd kan vidtas före genomförandet av en omstruktureringsplan. Tribunalen godtar inte detta argument. Såsom sökandena har påpekat fann visserligen förstainstansrätten i nämnda dom att en kompensationsåtgärd kan vidtas före genomförandet av en omstruktureringsplan. Förstainstansrätten beaktade emellertid de särskilda omständigheter under vilka den aktuella åtgärden hade beslutats nästan en månad innan omstruktureringsplanen antogs samt att den genomfördes nästan en månad efter det att planen anmälts till kommissionen. Omständigheterna i det mål som avgjorts genom nämnda dom kan således inte jämföras med omständigheterna i förevarande mål, där avyttringen av Brandt Components ägde rum nästan tre och ett halvt år innan omstruktureringsstödet och omstruktureringsplanen för FagorBrandt hade anmälts till kommissionen.

53 Det har för det andra visserligen inte bestritts att – i likhet med vad kommissionen har påpekat i punkt 82 i det angripna beslutet – avyttringen av Brandt Components lett till att FagorBrandts närvaro på marknaden för delar till tvättmaskiner minskat. Det ska emellertid erinras om att ingen av parterna, vare sig under det administrativa förfarandet eller vid tribunalen, har hävdat eller visat att denna avyttring lett till någon minskning – inte ens en minimal sådan – av de negativa effekter som det aktuella stödet haft på den befintliga konkurrensen på den huvudsakliga marknad där FagorBrandt är verksamt. Såsom det uttryckligen framgår av skäl 83 och fotnot nr 32 i det angripna beslutet (se punkterna 47 och 48 ovan), har kommissionen tvärtemot funnit att avyttringen av Brandt Components inte haft någon reell effekt på tvättmaskinsmarknaden, som utgör en del av marknaden för stora hushållsapparater. Enligt kommissionen utgör denna marknad FagorBrandts huvudsakliga marknad.

54 För det tredje – och tvärtemot vad kommissionen fann i skäl 82 i det angripna beslutet – finner tribunalen att den omständigheten att avyttringen av Brandt Components varken utgjorde en avskrivning i räkenskaperna eller en nedläggning av en verksamhet inte innebär att det med nödvändighet är fråga om en kompensationsåtgärd som kan minska de negativa effekter på konkurrensen som det aktuella stödet ger upphov till. Nämnda åtgärd hade nämligen, som det konstaterats i punkterna 52 och 53 ovan, inte till syfte – och under alla omständigheter inte till följd – att begränsa de negativa effekter som det aktuella stödet leder till för handeln och konkurrensen. Den kan därför inte kvalificeras som en kompensationsåtgärd.

55 Tribunalen finner, mot bakgrund av de överväganden som angetts i punkterna 51–54 ovan, att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den i skäl 83 i det angripna beslutet fann att avyttringen av Brandt Components utgjorde en kompensationsåtgärd i den mening som avses i punkterna 38–40 i riktlinjerna. Tribunalen kommer därför först att pröva vilken betydelse denna oriktiga bedömning har för frågan huruvida kommissionens bedömning var riktig, där kommissionen kom fram till att de vidtagna kompensationsåtgärderna gjorde det möjligt att minska de negativa effekter på konkurrensen som det aktuella stödet gav upphov till.

56 Det ska först erinras om att kommissionen i skäl 94 i det angripna beslutet gjorde följande konstaterande:

”Kompensationsåtgärderna innefattar att under fem år upphöra att saluföra vissa produkter (matlagningsprodukter, kyl- och frysprodukter och diskmaskiner) under varumärket Vedette … och att

avyttra Brandt Components. Det rör sig om en rejäl (dvs. inte obetydlig) minskning av [FagorBrandts] marknadsnärvaro …, men i begränsad skala. Minskningen står således i proportion till den grad av snedvridning av konkurrensen och handeln som anges i analysen ovan."

57 Kommissionen avslutade sin analys i skäl 95 i det angripna beslutet genom att slå fast följande:

"Kommissionen anser därför att dessa [kompensations]åtgärder gör det möjligt att undvika otillbörlig snedvridning av konkurrensen i den mening som avses i punkterna 38–40 i riktlinjerna …"

58 Mot bakgrund av vad som sagts ovan finner tribunalen att, såsom angetts i punkt 53 ovan, avyttringen av Brandt Components inte hade någon reell effekt på FagorBrandts huvudsakliga marknad. Kommissionens slutsats, nämligen att den kumulativa effekten av denna kompensationsåtgärd med åtgärden att FagorBrandt skulle upphöra att saluföra vissa av sina produkter under varumärket Vedette under fem år gjorde det möjligt att på ett proportionerligt sätt begränsa de negativa effekter på konkurrensen som det aktuella stödet ger upphov till, var därför med nödvändighet felaktig. Det ska påpekas att kommissionen varken ansett eller visat – vare sig i det angripna beslutet eller ens vid tribunalen – att den sistnämnda kompensationsåtgärden i sig var tillräcklig för att, i enlighet med kraven i punkterna 38–40 i riktlinjerna, på ett proportionerligt sätt begränsa de negativa effekter på konkurrensen som det aktuella stödet ger upphov till. Vidare ankommer det under alla omständigheter och enligt ovan i punkt 42 angiven rättspraxis inte på tribunalen att ta kommissionens roll och att i dess ställe utföra en undersökning av frågan huruvida den sistnämnda kompensationsåtgärden i sig var tillräcklig för att begränsa de negativa effekter på konkurrensen som det aktuella stödet ger upphov till och att bedöma vilka slutsatser kommissionen skulle ha dragit av en sådan undersökning.

59 Under dessa omständigheter, och utan att det är nödvändigt att pröva den första grundens sjunde del vad avser den första och den tredje invändningen, ska talan vinna bifall såvitt avser den andra invändningen som sökandena gjort inom ramen för den sjunde delgrunden. Det ska slås fast att avyttringen av Brandt Components inte utgör en lämplig kompensationsåtgärd.

60 Tribunalen finner de lämpligt att – utan att det påverkar ovanstående slutsats – för fullständighetens skull även pröva den första grundens tredje del.

*Den första grundens tredje del: Underlåtenhet att beakta tidigare beviljat stöd som inte återkrävts*

61 Sökandena har med den första grundens tredje del gjort gällande två invändningar vilka avser åsidosättande av punkt 23 i riktlinjerna, såsom den genomförts av kommissionen med hänvisning till domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Deggendorf. De har gjort gällande att kommissionen inte har undersökt den kumulerade effekten av det aktuella stödet tillsammans med, för det första, stöd 44 septies och, för det andra, det italienska olagliga stödet. De två sistnämnda stöden har ännu inte återkrävts.

62 Kommissionen har bestritt dessa två invändningar.

63 Tribunalen ska först pröva sökandenas andra invändning, nämligen att kommissionen inte har beaktat den kumulerade effekten av det aktuella stödet och det italienska olagliga stödet.

64 Det ska inledningsvis erinras om att domstolen i domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Deggendorf konstaterade att kommissionen inte gick utöver sitt utrymme för att göra en skönsmässig bedömning när den förklarade att ett föreslaget stöd som en medlemsstat önskar bevilja ett företag är förenligt med den gemensamma marknaden, med det förbehållet att företaget först måste återbetala ett

tidigare otillåtet stöd, detta med hänsyn till den kumulerade effekten av de berörda stöden (se förstainstansrättens dom av den 8 september 2009 i mål T-303/05, AceaElectrabel mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 166 och där angiven rättspraxis).

65 Det ska därefter erinras om att punkt 23 i riktlinjerna, i vilken kommissionen i fotnot nr 14 har hänvisat till domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Deggendorf, har följande lydelse:

”I de fall där olagligt stöd tidigare har beviljats ett företag i svårigheter avseende då kommissionen har fattat ett negativt beslut med föreläggande om återkrav men där återkrav inte skett i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG], skall bedömningen av alla kris- eller omstruktureringsstöd som planeras att beviljas av samma företag för det första beakta den kumulativa effekten av det gamla och det nya stödet och för det andra det faktum att det gamla stödet inte betalats tillbaka ...”

66 Det framgår således av domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Deggendorf, liksom av punkt 23 i riktlinjerna, att kommissionen – när den prövar huruvida ett omstruktureringsstöd är förenligt med den gemensamma marknaden – i princip ska undersöka den kumulerade effekten av detta stöd och eventuella tidigare stöd som ännu inte återkrävts. En sådan undersökning motiveras av att fördelarna av ett tidigare olagligt stöd som inte har återkrävts fortfarande har effekter på konkurrensen.

67 För det fall kommissionen ställer som villkor för det planerade stödet att ett eller flera tidigare stöd dessförinnan ska återkrävas, är kommissionen däremot inte skyldig att undersöka den kumulativa effekt på konkurrensen som dessa stöd kan ge upphov till. Ett sådant villkor gör det möjligt att förhindra att den fördel som det planerade stödet ger kumuleras med fördelarna från tidigare stöd, eftersom de negativa effekterna på konkurrensen som de tidigare stöden gett upphov till upphört genom att stödbeloppen jämte ränta har återkrävts. Enligt rättspraxis medför nämligen återkrav av ett stöd jämte ränta att den otillbörliga fördelen av att inte behöva erlägga den ränta som skulle ha erlagts på det ifrågavarande beloppet avseende ett förenligt stöd, om stödmottagaren hade tvingats låna detta belopp på marknaden i väntan på kommissionens beslut, samt dennes förbättrade konkurrenssituation gentemot andra aktörer på marknaden under den tid rättsstridigheten varar, upphör (domstolens dom av den 12 februari 2008 i mål C-199/06, CELF och ministre de la Culture et de la Communication, REG 2008, s. I-469, punkt 51).

68 Det ska i förevarande mål påpekas att kommissionen – efter att i punkt 48 i det angripna beslutet ha konstaterat att det ”inte finns något som hindrar att samma synsätt kan tillämpas som i målet Deggendorf, dvs. att det [aktuella stödet] kan anses förenligt på villkor att utbetalningen av stödet skjuts upp tills [stöd 44 septies] har betalats tillbaka” – fann följande i punkt 50 i det angripna beslutet:

”… I punkt 23 i … riktlinjerna åläggs kommissionen att inom ramen för prövningen av ett omstruktureringsstöd ’för det första beakta den kumulativa effekten av det gamla och det nya stödet och för det andra det faktum att det gamla stödet inte har betalats tillbaka’. Som anges i fotnot [nr 14] i … riktlinjerna baseras denna bestämmelse på [domen i målet Deggendorf]. I det aktuella fallet åtar sig Frankrike att betala tillbaka [stöd 44 septies] innan man börjar betala ut det nya stödet. I detta beslut är kommissionen, med stöd av domen i målet Deggendorf, skyldig att fullgöra detta åtagande på villkor att det anmälda stödet är förenligt. På så sätt ser [kommissionen] till att det inte blir någon kumulativ effekt av det gamla och det nya stödet och att det gamla stödet betalas tillbaka. På så sätt är det inte nödvändigt att ta hänsyn till vare sig stödets kumulativa effekt eller avsaknaden av återbetalning vid resten av bedömningen av det nya stödet.”

69 Vad avser det italienska olagliga stödet i synnerhet ska det för det första påpekas att det, i likhet med vad som framgår av skäl 61 i det angripna beslutet, är utrett att FagorBrandts italienska dotterbolag samma dag som det angripna beslutet antogs var fortsatt betalningsskyldigt för en del av nämnda stöd med ett belopp som uppgick till mindre än en miljon euro.

70 För det andra – såsom framgår av ovan i punkt 68 återgivna skäl 50 i det angripna beslutet, och till skillnad från stöd 44 septies – ska det påpekas att kommissionen i det angripna beslutet inte ställt som villkor för det aktuella stödet att det italienska olagliga stödet först skulle återbetalas. Det framgår vidare av det angripna beslutet att kommissionen inte beaktade den kumulerade effekten på konkurrensen av nämnda fördel och den fördel som det aktuella stödet skulle ge upphov till. Kommissionen har nämligen i punkt 6.6 med rubriken ”Stödet ska förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen” i det angripna beslutet, och särskilt i skäl 76 i detta beslut, inte gjort någon annan undersökning än av de omständigheter som ”tenderar att begränsa de negativa konsekvenserna av denna snedvridning av konkurrensen” som det aktuella stödet ensamt ger upphov till. Det ska vidare påpekas att de kompensationsåtgärder vilka kommissionen ställde som villkor för att det aktuella stödet skulle betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden, i likhet med vad som framgår av skäl 94 i det angripna beslutet, avsåg den snedvridning av konkurrensen som enbart detta stöd ger upphov till, utan att den kumulerade effekten av det aktuella stödet och det italienska olagliga stödet hade beaktats.

71 Kommissionen ställde inte som villkor för det aktuella stödet att det italienska olagliga stödet skulle återbetalas, och den borde därför ha undersökt den kumulerade effekten av dessa båda stöd, vilket den underlåtit att göra i det aktuella fallet. Detta konstaterande ändras inte ens om det skulle anses att kommissionen i enlighet med domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Deggendorf inte kunde ställa som villkor för att Republiken Frankrike skulle få bevilja det aktuella stödet att det italienska olagliga stödet dessförinnan återkrävts av Republiken Italien, vilket kommissionen ansåg i skäl 31 i beslutet om inledande och vilket kommissionen tillsammans med Republiken Frankrike och FagorBrandt hävdade vid förhandlingen.

72 Av vad som anförts följer att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning inom ramen för sin granskning i det aktuella fallet med avseende på snedvridningen av konkurrensen.

73 De argument som framförts av kommissionen samt av FagorBrandt och Republiken Frankrike påverkar inte denna slutsats.

74 Vad gäller det argument som kommissionen anfört i sina inlagor och som svar på tribunalens frågor vid förhandlingen, nämligen att kommissionen har undersökt vilken betydelse återbetalningen av det aktuella beloppet har för hur omstruktureringen ska lyckas, finner tribunalen att detta argument är verkningslöst och därför inte kan godtas. Den omständigheten att kommissionen i skäl 61 i det angripna beslutet konstaterat att återbetalningen av nämnda stöd enligt de franska myndigheterna ”inte borde påverka gruppens finansiella situation” skiljer sig nämligen från, och påverkar inte, den undersökning som kommissionen borde ha gjort av den kumulerade effekten av de aktuella stöden på konkurrensen samt de kompensationsåtgärder som därför skulle vidtas.

75 Vidare kan, i den mån kommissionen i sina inlagor har gjort gällande att ”[det italienska olagliga stödets] faktiska ekonomiska effekt är obefintlig”, ett sådant argument likväl inte motivera att kommissionen underlät att beakta den kumulerade effekten av det aktuella stödet och det italienska olagliga stödet.

76 Visserligen har kommissionen, såsom framgår av ovan i punkt 37 anförd rättspraxis, ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid undersökningen av huruvida ett omstruktureringsstöd är förenligt med den gemensamma marknaden. Den omständigheten att det återstående belopp som ska återbetalas av ett tidigare stöd är litet i förhållande till det planerade stödet fråntar dock inte kommissionen skyldigheten att analysera den kumulativa effekten av de båda stöden på konkurrensen i enlighet med domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Deggendorf. Det ska härvid erinras om att det enligt ovan i punkt 42 angiven rättspraxis inte ankommer på tribunalen att utföra en sådan undersökning eller att bedöma vilka slutsatser kommissionen skulle ha dragit av en sådan.

77 Således ska talan vinna bifall på den första grundens tredje del såvitt avser den andra invändningen, utan att det är nödvändigt att pröva den första invändningen i denna del.

78 Det angripna beslutet ska följaktligen ogiltigförklaras utan att det är nödvändigt att pröva de sex övriga delarna av den första grunden. Det är inte heller nödvändigt att pröva den andra grunden, särskilt inte denna grunds första del, där det gjorts gällande att det angripna beslutet inte motiverats såvitt avser förekomsten av en strukturell överkapacitet på marknaden (se punkt 33 ovan).

**Begäran om processledningsåtgärder**

79 Såsom angetts i punkterna 17–19 ovan begärde sökandena att tribunalen som en åtgärd för processledning skulle förelägga kommissionen att förete vissa handlingar eller kategorier av handlingar. Kommissionen motsatte sig sökandenas begäran.

80 Det angripna beslutet ska emellertid, som det fastslagits i punkt 78 ovan, ogiltigförklaras utan att det är nödvändigt att pröva sökandenas begäran om processledningsåtgärder. Tribunalen prövar därför inte sökandenas begäran då dessa blivit utan föremål.

**Rättegångskostnader**

81 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina egna rättegångskostnader. Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna kan tribunalen besluta att andra intervenienter än medlemsstaterna, stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), institutionerna och övervakningsmyndigheten vid Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) ska bära sina rättegångskostnader.

82 Eftersom kommissionen har tappat målen ska den bära sina rättegångskostnader samt ersätta sökandenas rättegångskostnader i enlighet med dessas yrkanden.

83 Republiken Frankrike och FagorBrandt, som inte har ingett några interventionsinlagor, ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

**1) Kommissionens beslut 2009/485/EG av den 21 oktober 2008 om det statliga stöd C 44/07 (ex N 460/07) som Frankrike planerar att genomföra till förmån för företaget FagorBrandt ogiltigförklaras.**

**2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Electrolux AB:s och Whirlpool Europe BV:s rättegångskostnader.**

**3) Republiken Frankrike och Fagor France SA ska bära sina rättegångskostnader.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 februari 2012.

Underskrifter